

Krizi aşmanın adresi BDP değil Ak Parti

CENGİZ ÇANDAR

Politika / 24/06/2011

YSK'nın kararları ve iktidar partisinin bu kararlara karşı 'hareketsiz' halinin, ülkede neye yol açacağını görmek çok mu zordur?

12 Haziran günü tüm dünyaya parmak ısırtan bir seçim geçirdi Türkiye ve bu seçimlerin iki galip çıkarttığına neredeyse herkes ittifak etti: Ak Parti ve BDP.

Aradan topu topu 11 gün geçti ve daha TBMM açılmadan, seçim sonuçları 23 Haziran günü iptal edilmiş oldu. Diyarbakır'da toplanan BDP destekli seçilmiş bağımsızlar, Hatip Dicle'nin milletvekilliğinin düşürülmesine ilişkin YSK kararı ve KCK davası tutuklusunu seçilmiş beş arkadaşlarının milletvekilliğinin engellenmesi üzerine TBMM'ye katılmama kararı aldılar.

YSK'nın Hatip Dicle kararının 'kaosa davetiye çıkartmak' olduğunu düşünen ve belirten çok kişi oldu. Bağımsızların -şuna BDP diyelim- Meclis'e katılmama ihtimali üzerine önüne gelen 'sağduyu' çağrısı yaptı. Ama sonuç olarak BDP'liler, DTK'nın (Demokratik Toplum Kongresi) bir gün önceki tavsiye kararına uyararak TBMM'ye gelmeme kararını aldılar.

Ne yapmalıyız şimdi?

BDP'lileri, 'kaos isteyenlerin tuzağına düşmek'le ve 'sağduyu ile davranmamak'la eleştirip vicdanımızı rahatlatıp yola devam edebilir miyiz?

"BDP'liler TBMM'ye katılmazlarsa katılmazlar; koca TBMM 550 kişi, 35 kişi gelirse de 515 kişiyle toplanır, yasama görevini sürdürür, katılıp katılmamak BDP'lilerin bileceği iştir" diyerek yan gelip yatabilir miyiz?

Bu durumda TBMM anayasa yapamaz

12 Haziran seçimleriyle oluşmuş olan parlamentonun (ve ülkenin birinci görevi) yeni anayasa yapılması değil miydi? Bu yeni anayasanın en önemli işlevi, Kürt sorununun çözümü -ülkenin bir numaralı sorunu- için yeni bir sürecin önünü açmak değil midir?

Bu süreçte en anlamlı ve işlevsel rolü üstlenecek seçilmiş 36 (ya da Hatip Dicle eksiğiyle 35, KCK tutukluları eksiğiyle ise 30) kişinin yer almamasıyla yeni bir anayasa milyonlarca kişinin içine sinecek şekilde yapılabilir mi?

Yeni anayasa diye -diyelim ki, içinde Kürtleri de tatmin edebilecek birçok hüküm bulunsun- basılacak metnin Türkiye'de uygulanabilmesi mümkün olabilecek midir?

Kürtlerin binbir meşakkatle seçtiği insanların katılmadığı, bir bakıma 'Kürtleri dışlayarak, Kürt sorununa yaklaşma'yı ifade edecek bir metnin, milyonlarca Kürt vatandaşımız için geçerliliği olacak mıdır?

Türkiye'de önümüze dikilen sorun, toplama-çıkarma, bölme-çarpma ile çözülecek bir 'aritmetik' konusu mudur?

Başbakan ve Ak Parti'ye düşen

YSK'nın kararları ve ülke seçmeninin yüzde 50'sinin oyunu almış iktidar partisinin bu kararlara karşı

'hareketsiz' halinin, ülkede nice can kaybına, gereksiz karışıklığa yol açacağını görmek çok mu zordur?

Konumuz, gelinen noktada, BDP değil Ak Parti ve Başbakan'dır.

BDP'yi TBMM'ye 36 milletvekili ile getirmek sorumluluğu ve ödevi, ülkenin tümünü temsil yeteneğine sahip iktidar partisinin ve sahiplerinin üzerindedir de ondan.

YSK'nın Türkiye'yi kaosa itmeye yönelik ilk kararı değil Hatip Dicle ile ilgili kararı. O karar ise zincirleme kötü ve yanlış kararların zirve noktasını ifade ediyor.

Ak Parti'nin YSK'nın yol açtığı krizin ilk 48 saatlik performansı, krizin aşılabilmesi için pek ferahlatıcı olmamıştır. Yine de vakit var.

Öncelikle, Hatip Dicle'nin milletvekilliğinin düşürülmesi üzerine, Ak Parti Diyarbakır listesinin altıncı sırasındaki -Ankara'da yaşayan- adayın saniye sektirmeden mazbatasını alması ahlaki bir zaaf taşıyor.

Ak Parti, Diyarbakır'ın seçmediği adayını, milletvekili sayısını 327'ye çıkartmış olarak TBMM'ye fütursuzca taşıyarak mı demokratik bir anayasa yapılmasına önyak olacaktır.

Ortada sadece siyasi değil, ahlaki açıdan bir vahim durum bulunuyor.

Yapılması gerekenler

Yapılacak ilk iş, Ak Parti'nin Hatip Dicle'yi Oya Eronat ile yedeklemeyeceğini açıkça beyan etmesi ve 'ahlaki' bir konuma yerleşmesidir. Demokrasi ve kendi demokratik kimliğinin teyidi açısından.

İkincisi ve her şeyden önemlisi, Başbakan Tayyip Erdoğan'ın YSK uygulamasını benimsemediğini ve durumu düzeltileceğini beyan eden bir açıklama yapmasıdır. Ve bunu çabuk yapmalıdır.

2007 Cumhurbaşkanlığı krizi üzerine, tıpkı YSK gibi bir yüksek yargı organı olan Anayasa Mahkemesi'nin 367 kararının garabeti üzerine Başbakan Erdoğan derhal harekete geçip, bu krizi açacak yolları açmamış mıydı? Aynı şeyi şimdi de yapmalıdır. Yapabilir.

Durumu toparlayacak ve krizin aşılmasını sağlayacak olan, seçilmiş 36 kişinin TBMM'de temsilini sağlayacak yasal düzenlemelere ilişkin, iktidar partisinin, Ak Parti'nin yükümlülük içine girmesidir.

Karşılıklı kısır polemiklerle vakit tüketmek yerine, BDP ve bağımsızlarla temas kurularak -ve CHP ile de- TBMM'nin ilk iş olarak açıldıktan sonra durumu düzelterek yasal düzenlemeler konusunda şimdiden bir 'protokol' üzerinde anlaşılmalıdır.

Gelinen durum, BDP'liler için 'gelmezlerse gelmezler' diye savuşturulacak bir 'aritmetik' konusu değildir. O 36 kişinin her biri ve toplamından çok daha ötede bir 'özgül ağırlık' ifade ettikleri ortada.

Durum, ülkenin bir numaralı ve yakıcı sorunu Kürt sorunu ile ilgili.

Mesele, Kürt sorununu, Kürt temsilini meşru kanallara sokarak çözmek ve şiddetin, can kaybının ve Türkiye'nin iç kanamasını önlemek ise bunu yapmak herkesten önce, 'yasallık ve demokratik meşruiyet'ten en ziyadesiyle yararlananlara düşüyor.

O yüzden top, Ak Parti'nin ve en başta Başbakan Tayyip Erdoğan'ın sahasındadır.